

Integra – Centrum prevencie v oblasti siekt : Mariánske sestry
Preklad článku zo švajčiarskej protestantskej agentúry Protestinfo

Zverejnené na internetovej stránke www.protestinfo.ch dňa 31. mája 2001.

Násilnosti v katolíckej komunite vzbudzujú obavy z vážnej sektárskej odchýlky

(Originálny titul:

Des violences au sein d'une communauté catholique fait craindre une grave dérive sectaire)

Autor: Cyril Depraz

Obvinenia z týrania v súvislosti s Malými sestrami Izraela zavalili predstavenú kláštora, matku Myriam. Jedna sestra uršulínka z Fribourgu podáva svedectvo. Vyšetovanie:

V apríli 1999 našla polícia jednu mladú Maďarku túlať sa po nástupišti železničnej stanice v Lyone bez cestovného pasu. Práve utiekla z kláštora komunity Malých sestier Izraela situovaného v Mars (pozn. prekl. Francúzsko) v Loirskom regióne, ktorý vedie Tünde Szentes, Maďarka, ktorá sa necháva oslovovať "matka Myriam." Táto udalosť dopĺňa kroniku komunity dlhú už viac ako 20 rokov: násilné metódy náboru matky Myriam v Maďarsku, brutálne prerušenie stykov sestier s ich rodinami, a tiež priamo vo vnútri komunity: cenzúra pošty, psychologický nátlak, a dokonca aj násilie voči sestrám.

Duchovný Maďarskej katolíckej misie v Lyone, brat Fülöp prijal mladú Maďarku na úteku:

"Utekla, pretože už nedokázala vydržať napätie. Pri nábere týchto mladých Maďariiek vykreslila matka Myriam život vo Francúzsku v skvelých farbách, ako šťastný život na Západe. Nič z toho sa nekonalo. Tieto dievčatá žijú ako vo väzení. Ich rodičia dokonca často ani nevedia, kde sa nachádza ich dieťa. Čo sa týka matky Myriam, počul som, ako sestrám nadáva."

Ťažkosti švajčiarskych rodičov.

Marie-José a Jean-François Duchosal sú manželia, čerství penzisti, zo Ženevy. Ich dcéra žije v komunite Malých sestier Izraela už tri roky. *»Je tam šťastná, vyhlasuje Marie-José Duchosal a žiada, aby sme jej dôverovali«*. Avšak upozornení článkami z francúzskej tlače, manželia Duchosalovci vycestovali do Mars, aby sa stretli so svojou dcérou, matkou Myriam a Marie-Dominiqueom Phillipeom, zakladateľom komunity Bratov Svätého Jána, a duchovným otcom komunity.

«Máme zo stretnutia nepríjemný pocit. Matka Myriam má veľmi impulzívnu povahu. Avšak na druhej strane, sestry komunity sú akoby fascinované svojou nadriadenou. Naša dcéra neznesie akúkoľvek kritiku voči matke Myriam. Jednoducho nám iba zostáva veriť, že jej zostali schopnosti posúdiť, čo sa deje».

Počas tohto stretnutia v marci minulého roka, matka Myriam poprela obvinenia pochádzajúce z médií a zvlášť tie, ktoré sa týkajú násilnosti voči sestrám. Jedno svedectvo však neponecháva žiadne pochybnosti ohľadom praktík matky Myriam. Sestra Franciska z komunity Uršulínok vo Fribourgu si spomína:

»V decembri 1996, sme poskytli prístrešie v Kolégiu v Gambachu matke Myriam a dvom, či trom Sestrám z ich komunity. V sobotu večer sme počuli veľký hluk

vychádzajúci z jednej z ich izieb. Priblížili sme sa. Výkriky sa ešte zdvojnásobili. Sestry vstúpili do izby. Videli matku Myriam ako držala v ruke opasok. Oproti nej bola jedna zo sestier, so zakrvavenou tvárou. Táto sestra nám povedala: Som hriešnica a matka Myriam ma musí udierať, aby som mohla urobiť pokánie. Matka Myriam bola veľmi nahnevaná kvôli tomuto vstupu a vyhnala nás z izby von.

Nič nepochopili.

Dnes sa matka Myriam a sestry v tichosti skrývajú. Niekoľko minút telefonických rozhovorov, ktoré sme dosiahli od komunity objasňujú len veľmi málo. Čo sa týka násilnosti v Gambachu, odpovedajú nám *«to nie je pravda»*, alebo *«uršulínky nič nepochopili»*. Ak trochu nástojíme, sestry nás odkážu na nedávnu deklaráciu Mgr. Eduarda Kajnoka, biskupa z Rožňavy na Slovensku, ktorý vo februári 1999 uznal Malé sestry Izraela ako kongregáciu diecézneho práva. Biskup obraňuje komunitu Matky Myriam. Hovorí o Matke Myriam ako o krvácajúcej *«martýrke»*.

Ticho zaznieva aj zo strany francúzskych cirkevných autorít. *“Prípado sa vyšetruje,”* hovoria nám na sekretariáte Mgr. Billého, ktorý oznamuje, že k rozhodnutiam by malo dôjsť v nasledujúcich týždňoch. Asociácia ochrany rodiny a jednotlivcov sa rozhodla pritiahnúť pozornosť spravodlivosti na tento prípad:

“Upovedomili sme prokurátora Republiky, vysvetľuje Jean-Marie Gallot La Vallée, prezident ADFI – Loire. Je len na ňom, aby sa spustilo vyšetrovanie, aby vypočul osoby a rozhodol dokonca o ich uväznení, ak bude pokladať učené skutky za dostatočne vážne”.

Naliehavá akcia pre Jean-Marie Gallot La Vallého. *“Komunita matky Myriam je skupina, ktorá môže byť nebezpečná, pretože v nej panuje skutočne kolektívne delírium živé ich nadriadenou. Nik nemôže predpovedať, kam až môže toto kolektívne delírium zájsť!”*

Bratia Svätého Jána v rozpakoch

Prezývaní "malí siví" kvôli farbe ich cirkevného habitu, bratia Sv. Jána majú vlastný dom v Ženeve. Tam každý rok organizujú fórum Láska a Život, vystriedajúc tak festival Agape, ktorý združuje stovky mladých Švajčiarov a Francúzov. Odtiaľ plynú rozpaky pred medializáciou prípadu matky Myriam. Zakladateľ a súčasný zodpovedný predstaviteľ otec Marie-Dominique Phillippe je dôverníkom matky Myriam. Bol jej profesorom vo Fribourgu a často ju sprevádza na cestách do Maďarska.

Svedok procesu

V roku 1995 sa komunita matky Myriam pripojila ku kongregácii Sestier a bratov Svätého Jána. Spojenie, ktoré nie je "ani kanonické, ani právne, ale výlučne duchovné," veľmi rád vysvetľuje otec Martin z Kongregácie Bratov Sv. Jána, ktorý sa však zároveň odmieta vyjadriť k obvineniam, ktoré padajú na hlavu matky Myriam. Vzťahy medzi matkou Myriam a otcom Marie-Dominiqueom Phillippeom idú však omnoho ďalej ako obyčajné duchovné spriaznenie z roku 1987.

Dlhé mlčanie hierarchie

Už v roku 1986, čiže 4 roky po založení komunity Malých sestier Izraela, rodiny verejne dávali najavo katolíckym autoritám, že sa tu jedná o "psychologický nátlak," dokonca o "kruté telesné zaobchádzanie" vykonávané Matkou Myriam na sestrách. Po udalostiach vo Fribourgu bola sestrami Uršulínkami spísaná správa, vyžiadaná biskupom diecézy Lausanne, Ženevy a Fribourgu, Mgr. Mamieom. Správa bola

presunutá do Lyonu. V roku 1987 sa zdá byť aféra vyriešená, cirkevný tribunál v Lyone vyhlasuje, že žiadosť rodín je opodstatnená. Bez toho, že bolo nutné počítať s odhodlaním Matky Myriam, ktorá zahájila pred oknami arcibiskupstva protestnú hladovku. Mgr. Decoutray však nakoniec ustúpi: žiadosti rodičov sú zamietnuté, prvý rozsudok sťažnosti zrušený. V roku 1994 Lyonsky arcibiskup dokonca prisudzuje komunite štatút "*súkromnej asociácie veriacich*."

Znechutení rodičia, vyčerpaní neschopnosťou cirkevných autorít konať, sa združili od roku 1998 v rámci AVREF (Asociácia náboženského života a rodiny) a obracajú sa na francúzsku tlač. Táto stratégia zjavne prináša svoje ovocie, pretože nový Lyonsky arcibiskup, Mgr. Billé, napriek tomu, že je nahnevaný kvôli mediálnej vojne, súhlasí so stretnutím s rodinami v marci 2001. Z tohto stretnutia však nič relevantné nevzišlo

Preložila dobrovoľníčka o.z. Integra – Centrum prevencie v oblasti siekt , máj 2010